

Záznam kázání Curry Blakea z třídního semináře nazvaného Divine Healing Technician (Technik Božského uzdravování – dále již jen DHT)

CD č. 14

(překlad: Edita a Pawel Staniszewski)

Pojďme teď do 5.kapitoly Janova evangelia, začneme veršem 26., přečteme si 2 verše...

Než začneme, chci vám připomenout, že tento trénink vás má nastartovat k dělání věcí a má odstranit vše, co vám v tom brání. V žádném případě se za tyto tři dny nenaučíte vše, co je s tématem uzdravování spojeno. Většinou na to navazují další semináře, kdy se k vám po třech až šesti měsících vrátíme a navážeme na to, co jsme vás učili předtím. Mezitím máte totiž čas si ty věci vyzkoušet a budete mít otázky, které by vás před praxí nenapadly.

Jan 5:26: „Neboť jako Otec má život sám v sobě, tak dal i Synovi, aby měl život sám v sobě. A dal mu moc konat soud, poněvadž je Syn člověka.“ Ježíš tady říká, že mu Otec dal moc konat soud, protože byl Synem člověka, ne proto, že byl Synem Božím. Všimli jste si toho? A vždy, když Ježíš užíval termínu Syn člověka, odvolával se ke své lidskosti, ne ke své božskosti. Mezi tím je rozdíl. Proč se tady zmiňuji o tom soudu? Když slyšíme o soudu, tak se nám hned vybaví něco negativního, ale to není ten spravedlivý soud Boží. Ano, Bůh vykonával soud, když se děly špatné věci, zvláště ve Starém zákoně, ale nevidíte to v Novém zákoně. V Novém zákoně, když Ježíš uzdravoval, tak tím vynášel soud. Když je někdo souzen u soudu a je nad ním vynesena rozsudek, tak je to vždy tak, že jedné straně se to bude zdát jako dobrý rozsudek a druhá strana řekne, že to byl špatný rozsudek. Lidé inklinují k tomu, že soud je něco negativního. Lidé třeba říkali, že hurikán Katrina byl Boží soud nad New Orleans. Ale to není pravda. Za prvé, když Bůh soudil města, tak ta města byla smetena z povrchu země, neprobíhal v nich život během soudu a už vůbec nebyla obnovena, jako se stalo s New Orleans. Podle divných teologií některých lidí, může Bůh udeřit pouze na města, která leží na pobřeží moře. Jakoby byla Boží ruku krátká na to udeřit třeba na Las Vegas. A i kdyby to platilo, proč stále ještě San Francisco nepodlehlo soudu? Shoduji se s názorem, že kdokoliv, kdo prohlásí, že taková přírodní katastrofa je Božím soudem, by neměl v církvi sloužit. Naší prací je vynášet soud. Když konečně pochopíte, kým jste a jakou pozici vám Bůh udělil, věci se začnou dramaticky měnit.

Když přijdou adepti do policejní akademie, nemohou je učit všechny ty zákony, které jsou v zákoníku. První věc, kterou je učí, je, aby při jízdě městem byli ve střehu a pozorně se dívali. Pokud se jim něco nezdá být v pořádku, tak to pravděpodobně v pořádku není. Říkají jim, aby se řídili svým vnitřním pocitem.

Většina zločinců byla dopadena spíše instinktem než vyšetřováním. Stává se to tak, že policista nějak vnitřně vnímá, že má např. zkontrolovat určité místo nebo osobu. Vyšetřování je skvělá věc, ale většina závažných věcí je odkryta náhodou. I když ti policisté nejsou znovuzrození křesťané, platí pro ně to, co říká Bible, že vládní moc „je Božím služebníkem k tvému dobru. Jednáš-li však špatně, máš proč se bát, neboť nenese meč nadarmo; je Božím služebníkem, vykonavatelem trestu nad tím, kdo činí zlo.“ (Řím. 13:4). Jsou pověřeni Bohem hlídat mír a já věřím, že Duch svatý pomáhá i neznovuzrozeným policistům dopadat zločince. Máme zkušenosti s tím, že jsme se třeba modlili za ztracené děti a všechny byly nalezeny a byly v pořádku. Většinou to bylo tak, že policista únosce našel „náhodou“, jak by se zdálo, ale já věřím, že to byl Duch svatý, který je vedl. Podle Bible máme mít vládu nad zemí, nad místem, kde bydlíme, a když se sjednotíme a budeme tuto vládu ohlašovat, věci se budou dít.

Na našich internetových stránkách připravujeme rubriku „počasí“ a kdykoliv bude např. ohlášeno, že se blíží hurikán, tak se sjednotíme a postavíme se proti tomu. Moje matka to dělala celý život. Já jsem to od ní odkoukal a pak jsem se v Bibli dočetl, že to můžu dělat také. Bůh to chce pro své děti dělat, i když to není nějaký kritický stav, ale jen tak proto, že ho o to poprosí. Jednou jsem jel se svojí ženou a mými dvěma dcerami na dovolenou do San Antonia, které mám velice rád. V té době tam byli už tři týdny povodně a stále pršelo. Byli jsme od San Antonia vzdáleni 6 hodin. Moje dcera řekla: „Tati, to nebude moc dobrá dovolená s takovým počasím.“ Tak jsem řekl: „Otče, Tys to slyšel, moje dcera si přeje hezké počasí. Děkuji Ti ve jménu Ježíše – počasí vyjasni se!“ Řekl jsem jí: „Teď už by to mělo být v pořádku.“ Po třiceti minutách se obloha vyjasnila. Lidé, za kterými jsme tenkrát jeli, pochybovali, že to byl výsledek mých modliteb. Říkali: „Myslíš si, že s tím máš něco společného?“ Řekl jsem, že ano, protože pokud nevěříme vlastním modlitbám, tak proč se vůbec modlit. Takže já, moje rodina a tým služebníku se modlíme za počasí.

Přišli jste sem možná proto, že je krásné počasí. Kdyby pršelo, zůstali byste pravděpodobně doma. Na Floridě nebo v Kalifornii se modlíme, aby pršelo, protože když je tam krásně, jdou lidé raději na pláž než do sboru. Ze začátku jsme se modlili k Bohu za počasí, pak jsme začali přikazovat počasí. Potom jsme se dostali do bodu, že jsme to prostě očekávali. Nic jsme neříkali, jen očekávali, že bude počasí, jaké potřebujeme. Teď už na to vůbec nemyslíme, už to není věc očekávání (jasné vědomé očekávání), je to prostě předpoklad, že to tak bude a ne jinak. To je příklad toho, jak víra roste. Když jsme sem k vám měli se ženou jet, podívala se, jaké má být počasí. Od čtvrtka tady mělo pršet. Jak vidíte, nestalo se tak.

V Bibli nikde Ježíše nevidíme, jak vynáší soud nad člověkem, který by pak kvůli tomu onemocněl nebo zemřel. V Písmu se ale píše, že mu Otec dal moc

konat soud jako Synovi člověka. Chci, abychom se na chvíli podívali na apoštola Pavla.

Skutky 16:16-17: „Když jsme šli jednou do modlitebny, potkala nás mladá otrokyně, která měla věšteckého ducha a předpovídáním budoucnosti přinášela svým pánům značný zisk. Chodila za Pavlem a za námi a stále volala: „Toto jsou služebníci nejvyššího Boha. Zvěstují vám cestu ke spáse.“ Sice neříkala nic špatného, ale vezte, že nikdy není dobře, když vám ďábel dělá reklamu. Dále se tam říká: „A to dělala po mnoho dní. Pavla to rozhořčilo (pozn. Blake tady vychází z překladu, kde je slovo „rozhořčen“ přeloženo „měl žal ve svém duchu“), a obrátil se na toho ducha a řekl: „Přikazuji ti ve jménu Ježíše Krista, abys od ní odešel!“ A v tu chvíli od ní odešel, načež se Pavel a Silas dostali do vězení.

Všimněte si, že tam není napsáno, že Duch Boží vedl Pavla k tomu, aby z té dívky vyhnal věšteckého ducha. Pavel byl rozhořčen ve svém duchu ne v Duchu sv. Jinými slovy toho měl dost. Pavel cítil smutek ve svém duchu, nebyl to smutek Ducha sv. Když pochopíte, do jakého místa autority vás Bůh postavil, budete vědět, že nejste obyčejné lidské bytosti, které se snaží protlouct tímto světem. Když přijdete do církve, většinou se postoj té které denominace odrazí i na vás. A většinou je postoj církve takovýto: „Máme dveře otevřené, kážeme, přivádíme lidi k Bohu, ale děláme to tak, jak jsme to vždy dělali, a tak jak jsme to vždy dělali, to budeme dělat i nadále.“ Mluví se často o probuzení, ale většinou se tak nazývá jen malé vzplanutí. Jel jsem kolem sboru, kde měli nápis „probuzení – setkání ve čtvrtek, pátek a sobotu“ Takže tři dny ožívali a pak byli zbytek týdne mrtví? Křesťané by neměli potřebovat probuzení. Když pochopíte, co do vás Bůh vložil a co v Něm máte, budete stále oživeni a nebudete umírat. Protože tyto věci zůstávají a je až za hranicemi lidského chápání, co pro nás Bůh skrze Ježíše udělal. A to nemluvím jen o uzdravení nebo nějakém požehnání. Nejdůležitější je to, kým nás učinil, to je to klíčové. Dr. Lake zdůrazňoval, že tajemství křesťanství není v tom, že se něčím staneme, ale v tom, že tím už jsme. Problém je, že většina křesťanů se stále snaží něčím stát, místo aby tím prostě byli. Snaží se chodit každou neděli do církve a čekají, že jednou se konečně vyvinou do takové podoby, kterou od nich Bůh chce. Bůh ale není Bohem evoluce, On je Bohem stvoření. My jsme nová stvoření. On tě už stvořil takového, jakého tě chtěl mít. V Něm jsi byl učiněn dokonalým. Když se narodí dítě, první, co uděláte, je, že zjistíte, jestli má vše, co má mít. Dítě je dítě, není dospělé, ale když má ruce, nohy atd., tak se vám uleví, že je kompletní. Děti nejsou dospělé, ale už se rodí kompletní. Nikdy nebudou mít třeba více prstů než ty, se kterými se narodily. Snažím se vám tím říct, že když jste se znovuzrodili, Bůh udělal svoji práci dobře, nepotřebuje vás ještě dokončovat. Stále potřebujete vyrůst, ale nic už vám nebude přidáno. Tak jako dítě se musíte naučit chodit v tom, kým jste, a tomu se říká dospívání. Rosteme, učíme se, ale už nám nebude přidána „extra ruka“. Tak jako děti se

učíme užívat to, s čím jsme se narodili. V Bibli nenajdete žádný verš, který by říkal, že vám bude ještě něco přidáno. Přiblížil se k tomu pouze apoštol Petr, když psal: „doplňte svou víru ctností...“ To se ale píše, že máte přidat vy, ne že vám to přidá Bůh. Začnete to přidávat tak, že vezmete Boží zaslíbení v Bibli a začnete jimi žít. Mým cílem je, abyste přestali čekat na to, až vám Bůh něco dá. A přesto lidé v církvi, kteří se znovuzrodili, slyší, že musí dělat to a tamto, a že potřebují to a tamto. Když se zeptají, jak to mají dostat, tak je jim řečeno, ať se posadí, čekají, modlí se a modlí, až to na ně má asi nějak spadnout nebo co. Neuvědomujete si, že to, na co čekáte, se už stalo. Problém je, že jste si to neuvědomili v momentě, když jste to dostali. S námi to není tak, jako v případě počítačových softwarů. Když si koupíte nějaký software/program na CD a na obrazovce se vám ukáže 10 bodů, ze kterých 9 je uzavřených, zaplatili jste jen za ten 1. Pak zavoláte na info linku a ptáte se na to a oni vám řeknou, že na to, abyste mohli otevřít a užívat i ten zbytek, musíte mít speciální klíč za další příplatek. Dobrou zprávou je, že Ježíš už za všechno zaplatil. Máte do sebe vložené věci, které jsou jakoby „zavřené“ jen z toho důvodu, že ještě nebyly vámi používány, a že nevíte, že tam vůbec jsou. Já často něco koupím, přijdu domů a žena mi řekne: „Víš, že už tohle máš?“ Odpovím: „Ne, nevím, kdybych to věděl, tak bych to nekoupil.“ Vidíte, já se ani nepodívám, jestli tu věc náhodou už nemám, nehledám ji. Když si myslíte, že něco nemáte, tak to ani nehledáte. A lidé řeknou: „Když něco nemáš, tak ti to musí být přidáno.“ Odpovím: „Ne, nemusí ti být nic přidáno, protože „v něm jste i vy dosáhli plnosti“ (Kol.2:10). To nemůžete nijak obejít, to je v Písmu. Nemusí vám být nic přidáno, ale potřebujete ty věci ve vás uvolnit, odloupnout ty slupky. Předtím však, než to v sobě můžete uvolnit, musíte vědět, že to máte. Jinak pořád budete hledat jiné způsoby, jak k tomu přijít. Nemůžete k tomu však přijít jinak než skrze Ježíše. Když apoštol Pavel řekl v Římanům 1:11: „Toužím vás spatřit, abych se s vámi sdílel o některý duchovní dar a tak vás posílil,“ nemyslel tím dary Ducha z 1.Kor.12, ale myslel tím to, co dělám teď já s vámi tyto tři dny, tj. sdílím se s vámi o duchovní dar. Bůh vám skrze mě dává dar, že se dozvídáte a získáváte poznání o tom, kým v Kristu jste a co v Kristu máte. Znalost a porozumění je tím duchovním darem. To není jeden z darů Ducha. Vidíte ten rozdíl? Když Pavel řekl, že přijde a bude se s nimi sdílet o duchovní dar nemyslel tím, že přijde vloží na ně ruce a „BUM! Máte to!“ On jim říkal, vím, že to máte v sobě. Ty věci do vás byly skrze kázání Slova a proroctví vložené, oživené a teď tím potřebujete vést duchovní boje. Mnohokrát lidé dostanou proroctví a pak sedí a čekají až se to stane. Potřebujete ale přijít k Bohu a říct: „Otče, Ty jsi řekl, že se to stane. Já jsem na to připravený, ať se z toho stane minulost, jsem připravený to udělat, pojd'me to udělat.“ Začněte se modlit a povolávat ty věci do existence. Nesed'te a nečekejte, že se sami naplní. Ježíš uzdravoval nemocné, aby se naplnilo to, co o Něm říkali proroci. Kdyby seděl doma a čekal, nic by se nenaplnilo.

Nyní si otevřete Genesis 1.kapitolu.

Dávám vám ty věci z Písma, protože potřebujete nový vzorec myšlení. Potřebujete mít biblický vzorec myšlení ne ten augustinovský. Augustinovsky vzorec myšlení byl samozřejmě zformován Augustinem a říká, že Bůh má ohledně nás skrytou vůli a ne vždy tuto Boží vůli známe. Bible nám říká (B21): „Nežijte v nevědomosti, rozumějte Pánově vůli,“ (Ekum.): „Proto nebud'te nerozumní, ale hleďte pochopit, co je vůle Páně.“ Boží vůli lze znát, pokud ji neznáš, jsi nerozumný a žiješ v nevědomosti. Augustin říkal, že Bůh má skrytou vůli. Když se třeba někdo narodil zmrzačený, označoval to za skrytou Boží vůli. Asi 90% špatných doktrín pochází od Augustina. Když se podíváte na to, co učil, nebudete věřit vlastním očím. Měla by vás zarazit právě ta skrytá Boží vůle ohledně věcí a postoj k utrpení. Dnes, když máme nějaké problémy nebo těžké životní situace, řekneme si: „Co dělám špatně?“ V první církvi lidé počítali „s“ nebo-li očekávali problémy, různá pronásledování, protože věděli, že se d'áblu nebude líbit to, co dělají pro Ježíše. Chápali, že se jedná o válku mezi dvěma královstvími. Věděli, že když jsou pod Božím královstvím, království d'ábla je bude nenávidět. Pochopte, že Ježíš když byl na zemi, měl proti sobě nepřítele (B21) Sk 10:38: „Kamkoli přišel, konal dobro a uzdravoval všechny soužené od d'ábla.“ Dábel je nepřítel a odpůrce. On není Božím přítelem, on není pomocnou rukou Boží. On se nesnaží naplnit Boží vůli v tomto světě, ve tvém životě. Dábel není Božím nástrojem k tomu, aby tě učinil lepším člověkem, nebo aby tě něco naučil. Choroby a nemoci přišly od d'ábla. Jan 10:10: „Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a ničil.“ (B21) Všechno, co ti krade, zabíjí a ničí život je od d'ábla. Bible nikde neříká, že Ježíš přišel, aby nám dal hojný život (myšleno bohatství – peníze, auta, domy, tzv. „požehnání“ atd.). Tohle je překroucením Písma. Ježíš řekl, že přišel, aby nám dal život a „abychom ho měli v hojnosti“. Amen? Je rozdíl mezi „hojným životem“ a „životem v hojnosti“. Vezměte si, že překupník drog může mít hojný život, ale nemá život v hojnosti. Žádný překupník drog nemůže vložit ruce na chorou osobu a mít v sobě dostatek života, aby přenesl život na tu nemocnou osobu. On zkrátka nemá život v hojnosti. Život v hojnosti se manifestuje tak, že já mám dostatek života v sobě ještě extra navíc, abych byl zdravý a aby mi zbývalo pro ostatní, aby nemoc nebyla v jejich těle. Tomu se říká život v hojnosti. Učení o prosperitě, tzn. o hojném životě, „funguje“ jen tady v Americe a v rozvinutých státech. Tomu se říká „americké evangelium“. Není to evangelium Ježíše Krista. Američané připojili „americký sen“ k evangeliu a udělali z toho nějaký hybrid.

Pojďme se podívat do Genesis 1:26: „Tehdy Bůh řekl: 'Učiňme člověka k našemu obrazu, podle naší podoby! Ať panují nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad dobyt看, nade vši zemí i nad veškerou havětí lezoucí po zemi. Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, k obrazu Božímu stvořil jej: jako

muže a ženu stvořil je. A Bůh jim požehnal. Bůh jim řekl: 'Plod'te a množte se, naplňte zem, podmaňte si ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem i nad každým živočichem lezoucím po zemi.' (B21)

„Plod'te a množte se“ – to je právo Genesis, že se vše plodí podle svého druhu a množí se. Bůh říká, že člověk má panovat (mít autoritu, prosazovat autoritu, střežit, dohlížet nade vší zemí). Všichni se podivují nebo pohoršují nad slovy, která řekl Ježíš: „ty, kteří dostali Boží slovo, nazval (Bůh) bohy“ (B21). Když slyšíme slovo **bůh**, vždy pomyslíme na **Boha**, místo myslet způsobem, jak to myslel Pán Ježíš. Adam vládnul pro Boha. On byl tím, kdo na všechno dohlíží. Když se podíváte do lexikonu na starozákonní slovo „BŮH“, může znamenat „Boha“, ale také „magistrát“ (soudce, funkcionáře, starostu), někoho, kdo je postaven do funkce autority, kdo nad něčím dohlíží, kdo vynáší soudy. Už dříve jsme si četli v Jana 5. kapitole, že Bůh „dal mu (Ježíšovi) také pravomoc konat soud, protože je Syn člověka.“ (B21) Čímž bylo míněno, že byl člověkem, Synem člověka ne Synem Božím. Když Bůh stvořil člověka, pověřil ho panováním nad vší zemí. V době, kdy žil Adam, nebylo na zemi stvoření, které by ho převyšovalo. Jediným stvořením vyšším než Adam, byl sám Bůh. V Žalmu 8:5-6 čteme: „Co je člověk, ptám se, že na něj pamatuješ, co je lidský tvor, že o něj pečuješ? O málo nižším než Boha jsi jej stvořil...“ (B21). Nebyli jsme stvoření nižšími než andělé. Bible říká, že budeme soudit anděly. Bible říká, že budeme soudit zemi. Bible také říká, že Ježíš bude soudit zemi. Jak bude Ježíš soudit zemi? Bude ji soudit skrze magistrát, skrze tebe i mě. To bude Jeho soud ne tvůj, protože ty jsi Jeho zástupce / reprezentant. Až Ježíš přijde, míra autority, která ti bude dána k tomu, abys soudil zemi, se bude odvíjet od toho, jak plníš svoje povinnosti dohlížení nad zemí teď. Ježíš říká, že až se vrátí a uvidí, že jsme byli věrní v jednom městě, dá nám autoritu nad pěti městy. Není to tak? V momentě, kdy Ježíš přijde, všechno naše úsilí končí. „Hudba“, kterou hraje teď, zní, ale až přijde Ježíš, ta hudba dozní. Není potřeba vyhánět demony v nebi, v nebi nebudou nemocní, na které budeme vkládat ruce a uzdravovat je.

Čas, kdy to máš dělat, je teď. Řekneš mi: „Já čekám.“

1) Nemůžeš na nic čekat, lidé umírají.

2) Nevíš, kolik ti zbývá času. Nemluvím o tom, že umřeš. Mluvím o tom, že nevíš, kdy Ježíš přijde a veškerá „hudba“ utichne. Potřebuješ být zaneprázdněn teď. Jednou jsem projížděl kolem jednoho sboru, který měl u hlavní ulice ceduli: „Ježíš přichází, vypadej zaneprázdněně.“ Vypadá to legračně, ale řeknu vám, je to smutné. Pamatuji si na časy, kdy jsem měl malou restauraci a občas jsem se tam šel brzo ráno podívat, jestli je všechno v pořádku. Pamatuji si ten rozruch, kdy jsem otvíral hlavní dveře. Každý mi chtěl ukázat, jak pilně pracuje, přičemž předtím možná spal nebo dělal něco jiného. Přece nechceme být lidmi, kteří si pět minut před Ježíšovým příchodem v duchu řeknou: „Víš

co? Jdu uzdravovat nemocné.“ Ted' je ten čas. Ted' je ten čas být zaneprázdněn. Zeptáš se: „Koho mám uzdravit?“ Pokud vidíš někoho nemocného, tak to je tvoje odpověď. Běž za ním. Ježíš zaplatil za každého z nich a nikdo z nich by neměl ty choroby nosit. Musíš při tom věřit Božímu slovu, že ti dává autoritu k tomu, abys to dělal. Pokud by Adam s Evou nezhřešili a pak měli děti, řekli by jim toto: „Podle toho, co řekl Bůh, vaše práce je toto: máte si podmanit zemi, naplnit ji a vládnout nad ní.“ Když z toho všeho vynecháme pád a d'ábla, děti Adama a Evy by naplnily zemi a vládly by nad ní a pořád by tady byly, protože by nikdo nezemřel. Lidé říkají, že dinosauři existovali milióny let před člověkem. To není pravda, protože smrt vešla do světa potom, co Adam s Evou zhřešili. Nic nezemřelo před pádem člověka. Lidé chodili vedle dinosaurů a dinosauři vedle lidí. Tak jak jsme si to popsali z dětmi Adama a Evy, tak je to s plánem Boha pro člověka. Nic se nezměnilo. Satan nezměnil Boží plán týkající se člověka. Když satan oklamal člověka a došlo k pádu, Bůh člověku neřekl: „Ted' jsi nula, zapomeň na všechno, co jsem řekl před tím.“ Bůh vložil do srdce člověka touhu po vládnutí. Člověk dal jméno všemu stvoření na zemi kromě jména pro druhého člověka. Po pádu vidíme, jak chce člověk vládnout nad druhým člověkem, což ve většině případů vede k válkám na světě. V srdci člověka je vepsané vládnutí nad zemí. Lidé vidí horu a chtějí ji pokořit/vejít na ni. Proč? Odpověď je jednoduchá. Protože tam stojí. ☺ Není k tomu žádný důvod kromě toho, že člověk chce tu horu překonat/zvítězit nad ní, vládnout. Dokonce cesta na měsíc je ukázkou, jak chce člověk prosazovat svoji vládu všude, kamkoli chce jít. Porazili jsme vzdálenosti tím, že jsme začali vyrábět auta, porazili jsme vzduch, když jsme začali vyrábět letadla. Porazili jsme oceán nejen, že se po něm plavíme, ale plavíme se i v jeho hloubkách. To není u člověka jen tak. To nadvláda vepsaná do jeho ducha ho žene k tomu takto smýšlet a jednat.

Na tomto světě jsou jen dva druhy myslí, tj. mysl Kristova a mysl d'ábla. Neexistuje mysl lidská, která by byla oddělená od jedné z těchto dvou myslí. Každá mysl myslí buď jako Bůh nebo jako d'ábel. Nebo někde mezi těmi dvěma. Rozumíte? Pamatujete si, jak měl jít Ježíš do Jeruzaléma a říkal, že tam bude vydán do rukou hříšníků, že bude trpět, že ho zabijí? Petr ho tehdy vzal stranou a začal ho kárat: "Bůh tě chraň, Pane, to se ti nesmí stát!" Pamatujete si, co mu na to Ježíš řekl? „Odstup ode mě, satane!“ Byl najednou Petr posedlý d'áblem? Ne. Ale co znamená slovo „satan“? Znamená to „odpůrce“ nebo „protivník“. Ježíš řekl: „Odstup ode mě protivníku, odpůrce – jsi proti mně a proti tomu, co chci dělat.“ Petr ho přece jen chtěl udržet na živu. Pokud čtete dál, pochopíte, proč ho Ježíš nazval protivníkem – „nemyslíš na Boží věci, ale na lidské“. Ježíš nazval Petra satanem, protože myslel jako člověk. Proč? Protože mysl přirozeného člověka je myslí satana. Jednoduché. Mysl křesťana by měla být myslí Boží, myslí Kristovou. Proto říkám, že na světě jsou jen dva druhy myslí. Je mysl Kristova a je mysl d'áblova. A tvoje mysl je někde na

stupnici mezi těmi dvěmi. Proto, čím víc je tvoje mysl proměněna Božím slovem, tím víc se tvoje mysl stává Boží myslí a pak jsi schopný myslet myšlenky Boží. Ale ty mi řekneš, že Hospodin řekl: „Mé smýšlení není vaším smýšlením a vaše cesty nejsou mými cestami.“ Iz.55:8 (B21) Už jsem to říkal a teď to jen zopakuji. Pokud Jeho cesty nejsou tvými cestami a Jeho smýšlení není tvým smýšlením, tak se musíš znovu narodit.

Někdo mi řekne: „Přece my nemůžeme myslet myšlenky Boží.“ Odpovím: „Tak nečti Jeho slovo, nečti Bibli –to jsou Jeho myšlenky.“ Pak si můžeš přečíst z knihy Jeremiáše 29:11: „Já sám přece vím, jak o vás přemýšlím, praví Hospodin. Mám v úmyslu váš prospěch, a ne neštěstí; chci vám dát budoucnost a naději“ (B21). Zajímavé je, že většina lidí, kteří citují Starý Zákon, citují verše plné smrti. Necitují to, co jsem výše zacitoval já. Většinou je uslyšíte citovat: „Já jsem stvořil svévolníka, abych ho zahubil,“ nebo „já jsem stvořil slepého“. Lidé to slyší a pak mají zkreslený obraz Boha.

Když jsi rodič a máš dítě a to dítě vybijе okno ve škole, hádej, kdo za to okno zaplatí. Ne dítě, ty to zaplatíš. Protože jsi zodpovědný za to dítě, dokud není dostatečně dospělé a může jednat samo za sebe. To tam právě Bůh říká. On říká: „Já беру zodpovědnost za to, že se slepý narodil slepý.“ Proč? Protože jsem začal tenhle svět. Já jsem ho neučinil slepým. Začal jsem tenhle svět, ale satan se do něho dostal a učinil lidi slepými a za to já беру zodpovědnost. A víš co, já proto něco udělám. Bůh poslal svoje Slovo, Ježíše a On ty slepé uzdravil. Lidé říkají: „Kdy už Bůh konečně něco ohledně toho udělá, to je všechno Jeho vina.“ Řeknu ti: „Pokud chceš zůstat slepý a umírat si dál a nepomáhat nikomu, tak si tohle říkej dál.“

Lidé, kteří takto smýšlejí, nikdy nic nedělají. Nikdy nikomu nepomáhají. Ale pokud si uvědomíš, že Bůh už udělal všechno, aby věci napravil, tehdy také pochopíš, že teď je zodpovědnost na tvé straně. Není to Boží vina, je to naše vina, protože „cokoli odmítneš na zemi, bude odmítnuto v nebi, a cokoli přijmeš na zemi, bude přijato v nebi.“ Ty s tím teď musíš něco udělat.

Když Ježíš v evangeliích poslal své učedníky uzdravovat nemocné a vyhánět démony, nebyli znovuzrození, nebyli pokřtěni Duchem svatým. Oni jen šli v autoritě toho, co jim Ježíš řekl: „Jděte a dělejte!“ Zeptáš se mě: „Jakým způsobem tedy byli ti nemocní uzdravováni, když při tom nebyl Duch svatý?“ Neřekl jsem, že to nečinil Duch svatý. Je ale rozdíl, jestli je Duch svatý v tobě, na tobě, nebo jsou případy, kdy to s tebou nemá nic společného, protože On dělá celou práci sám. Jsou lidé, kteří kážou slovo, dělají různé věci a zázraky se dějí a nemá to nic společného s Duchem svatým v té osobě. Má to něco společného s lidmi, kteří slyší slovo a reagují na ně. Rozumíte co říkám? Vy jste ale v pozici nadvlády.

Půjdeme do Písma, abych vám to ještě víc prokázal. Nicméně je tady věc, kterou musíte pochopit. Jan 1:12: „Těm však, kteří ho přijali, dal pravomoc stát se Božími dětmi, těm, kteří věří v jeho jméno.“ (B21) Protože jsi Boží syn, Boží dcera, máš autoritu.

Skutky 1:3: „Jim také po svém umučení mnoha způsoby prokázal, že žije, po čtyřicet dní se jim dával spatřit a učil je o království Božím.“ Učedníci začali fungovat pod Božím královstvím. Pokud jsi znovuzrozený, tak jsi v Božím království a funguješ pod ním. Lidé říkají, že pokud nejsi pokřtěn v Duchu svatém, nemůžeš uzdravovat choré. To není pravda. Dr. Lake viděl více uzdravení před křtem v Duchu, než spousta lidí vidí u sebe po křtu. Dowie uzdravoval nemocné a nebyl pokřtěn v Duchu. Můžu vás vzít zpátky do dějin (2000 let dějin) a ukázat vám uzdravení a vysvobození lidmi, kteří, jak my to označujeme, nebyli pokřtěni v Duchu svatém. Zeptáte se: „Tak k čemu je křest v Duchu?“ Když jsme se znovu zrodili, On nám dal moc stát se Božími dětmi a s tím jsme dostali autoritu. Křest v Duchu svatém ti dává schopnost jednat jako Boží dítě (syn) v každém čase, kdekoli, za jakýchkoli podmínek. Co tím myslím je, že máš autoritu. Většina lidí funguje na základě víry. Zeptáš se mě: „Není to dobrá věc?“ Je to dobrá věc. To, co chci říct, je, že lidé fungují na základě víry místo na základě svého postavení v Bohu. Nepochopíte mě špatně. Musíme chodit ve víře, „bez víry však není možné se Bohu zalíbit,“ takže víra tam musí být, nicméně většina lidí nechodí v autoritě, chodí jen ve víře. Víra říká: „Ok, já věřím, že Bůh to, či tamto udělá. Já věřím, že Bůh chce, aby lidé byli zdraví, takže věřím, že to Bůh učiní.“ Takoví lidé mají nějaké výsledky, ale nikdo, kdo chodí jen vírou nebude mít výsledky, kterých dosahoval Ježíš, a nebude vypadat jako Ježíš. Vždy budou vypadat jako děti nějakého žebráka, které chtějí po Bohu, aby něco udělal. Ale pokud začnete jednat na základě pozice, jako synové Boží, na základě autority, najednou začnete chodit, mluvit a vypadat jako Ježíš. Vaše výsledky se radikálně změní. Výsledky budou větší, budou konzistentní. To všechno potřebujete udělat.

Ukázal jsem vám Genesis 1. kapitulu, abyste pochopili plány architekta a získali porozumění původního plánu. Pokud neznáte původní záměr, nikdy nevíte, kam jdete a všechno, co vám lidé naservírují, přijmete, protože řeknete, že to zní rozumně. Původní Boží plán pro člověka byl, aby měl vládu nad zemí. Adam se poklonil před satanem a s ním všechno to, co bylo pod Adamem. Všimněte si, že satan nešel nejdřív k zvířatům, aby se mu poklonila. Proč? Protože oni nebyli nejvýše postaveným stvořením. Satan si řekl, že pokud se mu pokloní král země (Adam), pokloní se mu celé stvoření pod ním. Boží plán, nebo-li Boží záměr ohledně člověka, se nezměnil na základě jedné situace/incidentu. Vezměte si třeba Mojžíše, jak mu Bůh řekl: „Vezmi děti Izraele do zaslíbené země.“ Myslíte si, že Bůh nevěděl, že Mojžíš umře předtím, než do té zaslíbené

země vejde? Myslíte si, že to Boha nějak překvapilo? Bůh zjevil Mojžíšovi svůj plán. Boží plán se netýkal jednoho člověka, on se týkal lidu. Jeho plán byl vzít děti Izraele do zaslíbené země. Takže, když Mojžíš umřel, Bůh řekl Jozuovi: „Vezmi lid do zaslíbené země.“ Jak vidíte záměr, nebo-li původní plán Boží, se nezměnil jen kvůli tomu, že jeden člověk umřel, nebo že se změnilo vůdcovství. To jen dokazuje, že plán Boží se týká lidí v celku ne jednoho jednotlivce. Každý z nás říká, že se snaží najít své místo a roli v těle Kristově. Snaží se najít Boží záměr ohledně svého života. Je to velmi jednoduché. Najdi původní plán Boží. Začni realizovat ten plán. Až ho začneš realizovat, tehdy najdeš svůj účel. Tvůj účel je naplnit Boží záměr. Pořád slyšíte, jak lidé říkají: „Hm, co je mým obdarováním, co je moje povolání, snažím se najít svoje povolání.“ Mnoho lidí za mnou přišlo a ptalo se mě: „Bratře Curry, nepřichází ti náhodou slovo, kým mám být v těle Kristově? Mám být apoštolem nebo prorokem?“ Odpovídám jednoduše, tak jak to dělával Dr. Sumrall: „Dovol, abych tě nějaký čas sledoval a pak ti řeknu, co jsi. Pokud sedíš a nic neděláš – tak jsi „nic nedělač“. My si myslíme, že všechno je dané, a že se jen odehrává Boží scénář. Jen proto, že Bůh ví, jak věci dopadnou, ještě vůbec neznamená, že těm všem věcem Bůh nařídil, aby takto dopadly. Pokud by nebyla pravda, co teď říkám, všichni by šli do pekla a Bůh by v tom měl zalíbení. Ale co říká Písmo? Říká, že to není jeho plán/cíl, aby někdo zemřel nebo zahynul, ale Jeho cílem/plánem je, aby byl každý spasený a každý došel k poznání pravdy a víře v Ježíše Krista. Není to tak? Chci se zeptat na jednu věc: „Je každý spasený a věří v Pána Ježíše Krista?“ Odpověď zní: „Ne“ Takže vidíme, že Jeho vůle není vždy automaticky vykonána. Pokud by se Boží vůle automaticky vykonávala, proč by nám ještě říkal, že se máme modlit slovy: „Přijď království Tvé, buď vůle Tvá, jako v nebi tak i na zemi“? Proč bychom se měli za něco modlit, když se stejně všechno stane podle nějakého scénáře? Musíme najít Boží vůli, porozumět jí a pak se modlit a jednat, abychom tu vůli naplnili/vykonali. Daniel hledal Boží vůli, porozuměl proroctvím a pak se za to modlil a postil (musel něco udělat pro to, aby byla Boží vůle vykonána) a teprve potom přišlo vysvobození. Jinak by se to nevykonalo nebo by Bůh musel najít někoho jiného. Jedna z těchto variant.

Musíte konečně dostat z hlavy pryč to smýšlení podle Augustina. Augustin se mýlil. Osobně nedoporučuji moc knížek, ale pokud byste měli tu možnost kupte si knížku Gregory Boyda s názvem „Bůh ve válce“ (orig. God at war). Není to lehká četba, ale až to budete mít za sebou, dokonale si uvědomíte tu válku, ve které jsme. Už nikdy se nebudete učit vyrovnávat s nemocemi nebo tragédiemi ve svém životě, už nikdy neřeknete: „Bůh na nás nevloží nic, co nemůžeme unést.“ Bůh ne, ale ďábel ano. Pochopíte, že nemoc nebo jakákoliv tragédie není Bohem daná věc, a nebudete říkat, že Bůh nás skrze to učí to či tamto. Nebudete říkat, že se nic neděje bez příčiny, a že v tom má Bůh nějaký skrytý plán/cíl, že nám chce přinést něco lepšího a posilnit nás tím.

Za druhé světové války nacisté vyvraždili milióny lidí a dělali na nich biologické pokusy. Mohu vám zaručit, že to s Bohem nemělo nic společného, neměl v tom žádnou skrytou vůli, co se týče těch všech lidí. To nebyla Boží vůle, ale lidi to tehdy za ni označovali. Ježíš v Lukášovi 13:4 řekl: „Nebo myslíte, že oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a zabila je, byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma?“ Lidé si říkali, že se to stalo, protože lidé v Siloe byli hříšní, čili zaplatili za svoje hříchy. Ale Ježíš jim to vyvrátil: „Říkám vám, že nikoli. Nebudete-li činit pokání, zahynete podobně všichni.“ Ježíš říkal, že slunce svítí na spravedlivé a na nespravedlivé. Zlé věci se v tomto světě dějí, ale to ještě neznamená, že za tím stojí Bůh. Bůh se chová k spravedlivým stejně jako k nespravedlivým. Bůh neuvaluje soudy na lidi tak, že např. tomu či tamtomu člověku dává rakovinu, aby ho něčemu naučil a napravil ho. Pokud Bůh dává rakovinu, aby někoho něco naučil, to mohu říct, že pokud mi nedá stejnou rakovinu do těla, jak tomu druhému člověku, znamená to, že jeho miluje víc než mě.

Lidé říkají: „Nevím, jestli se můžeš za mě modlit, protože Bůh ví, že jsem kdysi tancoval na diskotéce, a že když mi uzdraví moje nohy, vrátím se k tomu tancování.“ Odpovídám: „Takže Bůh tě udržuje v posvěcení tím, že tě zmrzačil? Proč tedy všichni, kdo tancují, nejsou zmrzačeni? Bůh tě miluje víc, než miluje je?“ Bible říká, že Bůh nedělá rozdíl mezi lidmi. Pokud tě Bůh zmrzačil, měl by také zmrzačit ostatní. Jinak bychom mu mohli vytknout předpojatost. Jak vidíte, většinu toho náboženského nesmyslu můžete jednoduše zničit, pokud o tom jen začnete logicky uvažovat. Farizeové nemohli rozlousknout věci, o kterých mluvil Ježíš, protože měli ve svých hlavách náboženský blok. Slova Ježíše pochopili rybáři a zemědělci, kteří uvažovali dle zdravého selského rozumu. Náboženské smýšlení tě zaslepí a zablokuje příjem věcí, které Bůh chce, abyste měli.